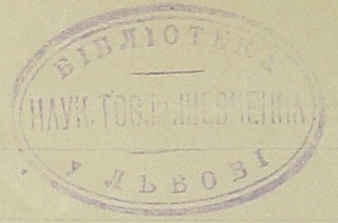

3. Говоріть.

Крайно рідна! ой, як далеко криє!

До тебе все летить мої думки.

Тя стращаю і радію, я маю надія криє...

Твій з вусію в свої краї летить п'ямки.

Чи не здається їм, що пролетіть з собою
Новий, ще не співані пісні,

Що в краю Зеленому, сповитому чужого
Близкуть пісні, нов блискалки ясні?

Є вкре було колись... Є вкре не раз бувало:
Я на чужому ґрунті мукають надії,
А в рідній стороні мені їх бракувало —
У обривленій силі молодії.

Я марила весь час про варіффа свинару
Серед чужого, анімого шриффа,
І завірді першуро колногуро Зеленику
Приносила свинина варіффа.

Колодний зброї блеск, ої перше привітання
Кордонні варфові не привітні...
Чи ми вертальності, чи ідемо на виснаженні?
Питання мої думки і пісні.

Знов обертала Та знайома фісна, цілком
Мене неволі рідної сфісна
І на... ^{факти} ...

Що в краю Фермоу, сповитоу зурбого
Блускутї пєси, нов блуснава яси?

Є вєре було коласт... Є вєре не раз бувало:
Я на куфрану йшла мукаць мадїї, —
А в рїднїй сторонї мєрї їє бракувало —
Ї обривленїя силї молодїї.

Я марила весь час про варїффя свїлаву
Серед чурого, амшого зраффя,
Ї завїрді першуро коллосуро Фермїну
Грїмосила свїлава варїффя.

Колоднїй зброї блуса, оф перше прївїтанїя,
Кордонї вартовї непрївїтанї...
Чи ми вертанїя, чи їдемо на виснажїя?
Пїтанїя мої думки і пїси.

Знов обступала Га знаїома Гїсна, вїлїна
Мєне неволи рїдної сїїна
Ї кофма думка, ^{Галї} що народилася вїлїна,
Враз блїдла нов невілїнїя сумна.

Там амєлї поєстї знаї, суворїй дум Фермїнї
Грїмїнов мєне знов зором огнєвалї
Ї мрїї чїстї, мої гїрсовї орїмї,
Гєтв розгандв мєчєлї своїя прївїсї.